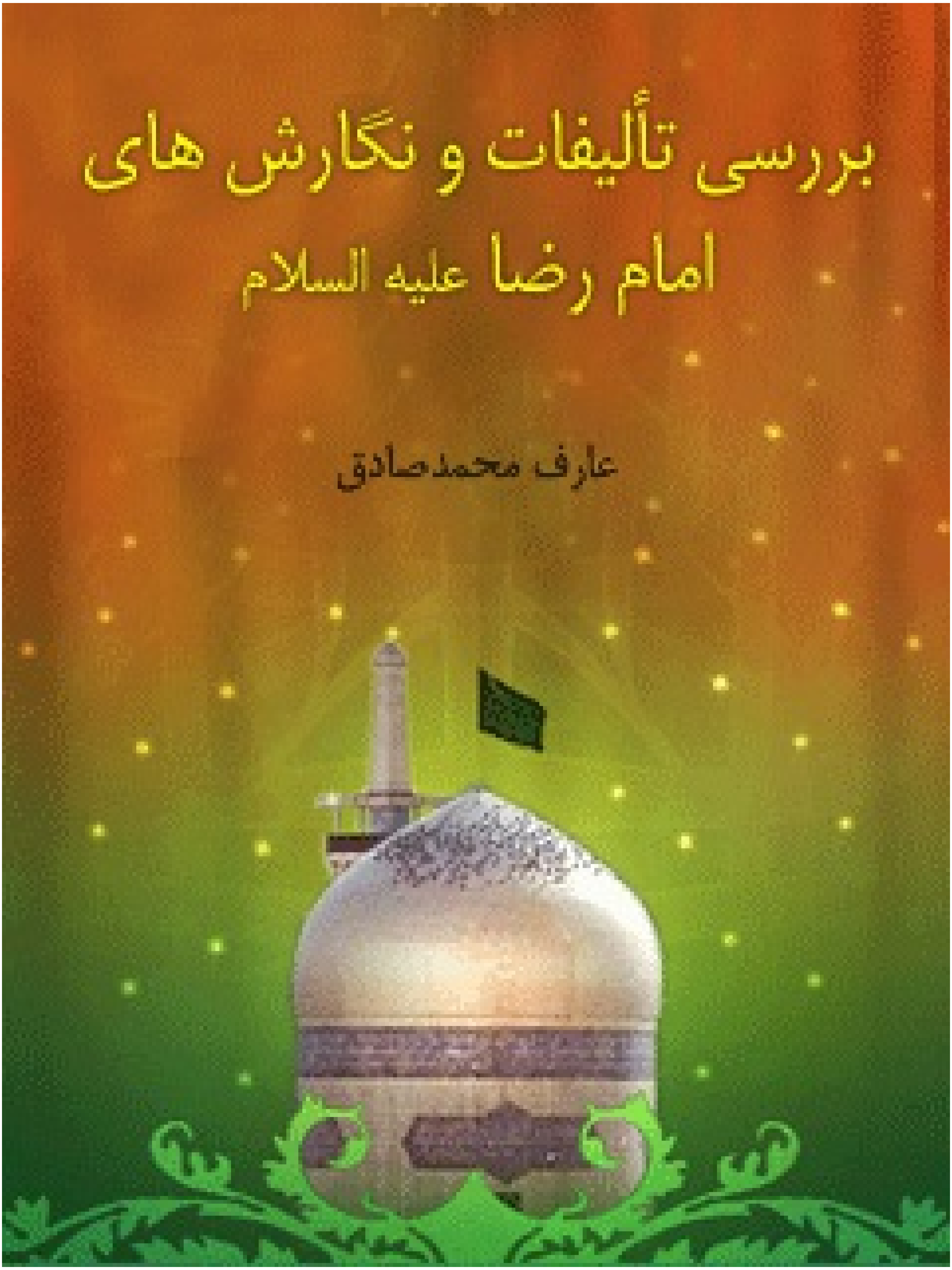

بررسی تألیفات و نگارش های
امام رضا علیه السلام
عارف محمدصادق

بسم الله الرحمن الرحیم

بررسی تالیفات و نگارش های امام رضا علیه السلام

نویسنده:

محمد صادق عارف

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

بررسی تألیفات و نگارش های امام رضا

مشخصات کتاب

بررسی تألیفات و نگارش های امام رضا علیه السلام

نویسنده : محمد صادق عارف

ناشر : محمد صادق عارف

مقدمه

این نوشتار بر آن است تا در حد توان و به طور فشرده، نمودار روشنی از تجلیات فکری و بخشش های معنوی را که امام رضا علیه السلام در زمینه های گوناگون معرفت در دسترس انسانها قرار داده؛ بیان کند.

برخی از مورخان و تذکره نویسان، از حضرت رضا علیه السلام به جز احادیث و اخباری که از آن حضرت نقل کرده اند، تألیفاتی را نیز ذکر کرده اند، هر چند صحت انتساب آنها به امام نیازمند ادله کافی است که برخی از آثار نامبرده فاقد آن است. ولی شماری از جزوات و رساله ها، که با دلایل و قراین قوی تری به آن حضرت منتسب می باشد، در این جا معرفی می شوند.

کتاب الفقه الرضوی

اشاره

این کتاب، در میان دانشمندان مورد بحث و جدال بسیار است؛ برخی آن را معتبر شمرده اند و بر صحت انتساب ان اعتماد کرده اند؛ مانند: مجلسی اول و دوم، سید بحرالعلوم، صاحب حدائق، شیخ نوری و ...، اما همه علمای محقق، بر این که این کتاب تألیف امام رضا علیه السلام باشد، وثوق نکرده اند زیرا حصول چنین اطمینان و اعتمادی نیازمند دلائل مثبتهای است که از نظر آنان وجود ندارد و ادله ای را که دیگران برای اثبات آن معتبر شمرده اند، قابل قبول ندانسته اند و مورد تردید آنهاست. علاوه بر این، عدم شیوع نسبت این کتاب، در زمان پیش از مجلسی اول و دوم - که از متأخرانند - و عدم وجود هر گونه اطلاعاتی درباره کتاب مذکور، نزد پیشینیان، بر مجلسی ها، از جمله اسبابی است که عدم نسبت آن را به حضرت رضا علیه السلام تأکید می کند و تألیف آن را توسط آن بزرگوار منتفی

می سازد؛ به ویژه این که در زمان امام و زمان های بعد، چیزی که مانع شـهرت این کتاب شود وجود نداشته است و جنبه های مختلف زنـدگی امـام رضـا علیه السـلام هم بـا تمـام ویژگیهـای آن، نزد همگان روشن و معلوم بوده است، چنان که بنا به نقل مورخـان، در آن هنگام که امام برای دانشـمندان نیشابور، روایتی را بیان فرموده است، بیش از بیست هزار نفر از نویسـندگان و محدثان، به جز دیگر کسان، آن را به نام آن حضرت ثبت و ضبط کرده اند.

داسـتان پیـدایش کتاب این است که گروهی از مردم قم، نسـخه ای از این کتاب را به مکه مکرمه برده انـد و قاضـی امیر سـید حسـین اصفهانی آن را دیده و چون مطمئن شده که تألیف امام رضا علیه السلام است، نسخه ای از آن رونویسی کرده، با خود به اصفهان آورده و آن را به مجلسی اول نشان داده است. مجلسی، به صحت انتساب آن یقین کرده و مجلسی دوم نیز به همین اعتقـاد، احادیث آن را وارد مجلـدات بحارالانوار ساخته، آن را یکی از مآخـذ و مصادر این کتاب قرار داده و از این تاریـخ به بعد، کتاب «الفقه الرضوی» اشتهار یافته است.

مجلسی، در مقدمه بحارالانوار می گوید: سید فاضل، محدث قاضی امیر حسین طاب ثراه، مرا از وجود کتاب «فقه الرضا» آگاه کرد و پس از آن که به اصفهان وارد شد گفت:

در یکی از سال هایی که مجاورت خانه خدا را داشتم، اتفاقاً گروهی از مردم قم که برای ادای فریضه حج به مکه مکرمه آمده بودند، نزد من آمدند و کتابی قدیمی که تاریخ تدوین آن با زمان امام رضا علیه

السلام مطابقت داشت، همراه آنان بود. سپس مجلسی می گوید: از پدرم (مجلسی اول) شنیدم که گفت: از سید مذکور شنیده ام که میگفت: خط امام رضا علیه السلام و اجازات گروه بسیاری از فضلا، در این کتاب وجود داشت. همچنین، سید مذکور گفت: من با مشاهده این قرائن، یقین کردم که این کتاب، تألیف امام رضا علیه السلام است، از این رو، آن را گرفتم و با اعتقاد به صحت آن، به رونویسی آن پرداختم. پدرم نیز آن را صحیح تلقی کرد و از آن نسخه برداشت. بیشتر عباراتی که صدوق (ابوجعفر بن بابویه) در کتاب من لا یحضره الفقیه، بدون ذکر سند آورده، با آنچه پدرم در شرح خود بر این کتاب بیان داشته، مطابقت دارد و بسیاری از احکامی که اصحاب ما آنها را ذکر کرده اند و سند آنها معلوم نیست، در این کتاب، مذکور است.

نقد و تشکیک صحت انتساب

آنچه نسبت این اثر به امام رضا علیه السلام را مشکوک می کند، آن است که شیخ صدوق با همه اهتمامی که در دست یافتن به احادیث و اخبار و گردآوری آثار آن حضرت در کتاب عیون اخبار الرضا و غیر از آن داشته است، ابداً به این که آن حضرت تألیفی به این نام دارد، اشاره ای نکرده است. چنان که دانشمندان پس از او نیز نامی از این کتاب نبردهاند و سید اصفهانی هم نامی از افراد قمی که او را بر این کتاب آگاه کرده اند، نبرده و توضیح نداده که چگونه این کتاب به دست آنها رسیده و چه کسی آن را برای او روایت کرده است، بعید به نظر میآید که این کتاب، در

این مدت طولانی، در نزد برخی از قمی ها گمنام و ناشناخته مانده و کسی از علما و محدثان بر آن آگاهی نیافته باشد؛ در حالی که علمای قم، همان کسانی بوده اند که از هیچ حدیث شاذّ و نادری چشم نمی پوشیدند، مگر این که آن را در کتابهای خود ذکر می کردند، تا از میان نرود و به دست فراموشی سپرده نشود.

مرحوم آیه الله خویی (ره) درباره این کتاب فرموده است: محقق نیست " فقه رضوی " روایت باشد، بلکه شواهدی در آن است که حاکی از فتوا های برخی از علما است، زیرا تمامی آن، با رساله ای که ابن بابویه برای فرزندش نوشته مطابقت دارد، [۱] و اگر این کتاب غیر از آن رساله بود، حتماً شیخ صدوق آن را معرفی می کرد.

محقق میرزا عبدا افندی در کتاب خود «ریاض العلماء یقین کرده که این کتاب، همان رساله ابن بابویه است و اشتراک ابن بابویه در نام خود و پدرش با امام، سبب شده که کتاب مزبور به آن حضرت نسبت داده شود. همچنین مرحوم علامه سید حسن صدر، رساله ای در عدم حجیت کتاب مذکور دارد و در اجازه ای که برای شیخ آقابزرگ تهرانی مرقوم داشته، ذکر فرموده که این کتاب، همان کتاب ابن ابی عزاقر معروف به شلمغانی است.

به هر حال، نسبت این کتاب به امام رضا علیه السلام خالی از شبیه و تردید نیست و شاید با ظن نزدیک به یقین، کتاب مذکور تألیف امام نباشد.

رساله ذهبیه، در طب

اشاره

رساله ذهبیه، کتابی در پزشکی است و برای آن، اسنادی ذکر شده که برخی از آنها به محمد بن جمهور منتهی می شود و در بعضی از این اسناد، نام

حسن بن محمد نوفلی آمده است که نجاشی او را توثیق کرده و درباره او گفته است: ثقه و جلیل القدر است از امام رضا علیه السلام رساله ای را روایت کرده که احتمال دارد منظور او همان رساله ذهبیه باشد.

شاید شهرت این رساله، میان دانشمندان و موافقت آنها درباره نسبت آن به امام در دورانهای مختلف و عدم ورود خدشه ای از جانب احدی بر این انتساب، از جمله اسبابی است که به پژوهشگر، اطمینان می بخشد که این رساله از عطایای شخص امام رضا علیه السلام است.

بر این اساس، در انتساب این کتاب به امام رضا علیه السلام جای شک و تردیدی باقی نمی ماند؛ زیرا طبق قاعده جاری، شرایطی که برای استنباط احکام شرعی و معرفت اصول دین لازم است، در غیر از این موارد، ضروری نیست و چنانچه بنا باشد آن شرایط، در غیر از آن موارد در نظر گرفته شود، درباره نسبت بسیاری از آثار و تألیفات به صاحبان آنها شک و تردید پدید میآید، زیرا راهی و دلیلی در اختیار نداریم که ما را به صحت انتساب آنها کاملاً مطمئن سازد، علاوه بر این، چون بسیاری از محققان، شهرت را یکی از طرق اثبات شرعی شمردهاند، اشتهار این کتاب، صحت انتساب آن را ممکن می سازد و اگر برای ما ثابت شود که مقصود نجاشی در گفتار خود که نوفلی رساله ای از امام رضا علیه السلام روایت کرده، همان رساله ذهبیه می باشد، از نظر ما این مشکل حل شده است.

این رساله بلیغ علمی، از نفیس ترین و گرانبها ترین مواریث اسلامی، در زمینه دانش پزشکی است و به طور مختصر، مشتمل بر رشته هایی از

علوم پزشکی، ماننـد: علم تشـریح، زیست شناسـی (بیولوژی)، وظـائف الاعضـا (فیزیولوژی) و علم الامـراض (باکتریولوژی) و بهـداشت و ... می باشـد و بخش زیـادی از طب پیشـگیری را نیز بیـان کرده است؛ همچنین، مطالبی از دانش شـیمی، تغـذیه و بسیاری از دانش های دیگر را در بر دارد.

امام رضا علیه السـلام این رساله را در حـدود سال ۲۰۱ هجری، برای مأمون خلیفه عباسـی فرسـتاد در این زمان، دانش پزشکی صورت علمی نـداشت و در حـالت ابتـدایی و اولیه و بر اسـاس مـداومت و تجربه بود، نه بر پـایه اکتشافات علمی، در آن زمان هنوز وجود میکروبها کشف نشـده، از چگونگی مواد مهم غـذایی ماننـد ویتامین ها آگاهی به دست نیامـده بود و از اکتشافات مهم دیگر پزشکی برای مبارزه با میکروبها، مانند پنسیلین و استرو مایسین و اورو مایسین و ... خبری نبود.

این رسـاله، در ظـاهر، ساده و هماهنگ با درک مردم آن زمان است، ولی در باطن، عمیق و پیچیـده بوده، نیاز به بررسـی های علمی و مباحثات طولانی دارد تا نکات و اسرار آن مکشوف و با حقایق جدید علمی سنجیده و تطبیق شود. [۲].

ارزیابی مأمون از این رساله

مأمون، این رساله را با خوشـحالی بسـیار دریافت کرد و برای نشان دادن اهمیتی که به آن میدهد دستور داد که با طلا نوشته و پس از آن، در خزانه دار الحکمه نگهداری شود؛ به همین مناسبت، آن را «رساله ذهبیه» نامیده اند.

مأمون، در سـتایش این رساله می گوید: اما بعد، من در رساله پسـر عمّ ادیب و دانشمند حبیب و منطقی طبیب - که در اصلاح ابدان و چاره جویی در برابر مرگ و نگهداشتن حد طعام است - نگریستم و آن را در

غـایت کمـال یـافتم. با دقت، به مطالعه آن پرداختم؛ توسن انـدیشه را در آن جولان دادم و هر بار که آن را خوانـدم و در آن، انـدیشه را در آن جولان دادم و هر بار که آن را خواندم در آن اندیشه کردم، حکمت هایی از آن بر من ظاهر و فوائدی از آن برایم آشـکار و قلبم به سـود سـرشار آن مطمئن شـد؛ از این رو، آن را از بر کردم و بر مطـالب آن اندیشـیدیم و چون آن را از گرانبها ترین خواسـته ها و بزرگترین اندوخته ها و سودمندترین فایده ها دیدم و نیز به سـبب نفاست و حسن موقعیت و بزرگی سود و فراوانی برکت آن، فرمـان دادم بـا طلاـ نوشـته شود و آن را رسـاله ذهـبیه نـام نهـادم؛ پس از آن که گروهی از جوانـان هاشمی دولت، از آن نسخه برداری کردند، آن را در خزانه دار الحکمه مخزون داشتم ...

این رساله، شایسته صیانت و نگهداری و دارای صلاحیت و اعتبار است؛ حکیمی است که می توان بر آن اعتماد کرد و رایزنی است که باید به آن مراجعه کرد؛ ارکان های دانش است و امر و نهی آن باید فرمانبرداری شود.

آری، این رساله از خانه کسانی بیرون آمـده که مردم احکام پیامبر مصـطفی (صـلی الله علیه و آله) و پیام انبیا و دلائل اوصـیا و دانش علما را از آنان فرا می گیرند و سینه ها از آنان شفا میابد و بیماران جهل و کور دلی، به وسیله آنان بهبود پیدا می کنند؛ خشنودی و رحمت و برکت خداوند بر آنان باد.

من این رساله را به خواص خود، از دانایان و پزشکان و صاحبان

تـألیف و نویسـندگان کتـاب ها و شـماری از پژوهشـگران و ناموران در حکمت عرضه داشـتم؛ همه آن را سـتودند و پر ارج و گرانقدر دانستند و به علو مرتبه مصنف آن اعتراف داشته و صحت آنچه را در این رساله آمده تصدیق کردند. [۳].

شرح هایی که بر این رساله زده شده

گروه بسیاری از علما و دانشوران، این رساله را شرح کرده اند که برای نمونه، نام تنی چند از آنان در زیر می آید:

۱. ترجمه العلوی للطب الرضوی، نوشته سید ضیاء الدین ابی الرضا فضل الله بن علی الراوندی متوفی به سال ۵۴۸ هجری.

۲. ترجمه الذهبیّه، از مولی فیض الله عصّار شوشتری، استاد طب و نجوم در زمان فتحعلی شاه، همزمان با حکومت او بر شوشتر به سال ۱۱۰۷ که نسخه خطی است و در کتابخانه مشکات در دانشگاه تهران موجود است و تاریخ نگارش آن سال ۱۱۳۳ هجری است.

۳. ترجمه الذهبیّه، از مولی محمدباقر مجلسی که نسخه خطی است و در کتابخانه مرحوم سید حسن صدر در کاظمیه موجود است.

۴. عافیه البریه فی شرح الذهبیّه، از میرزا محمد هادی فرزند میرزا محمد صالح شیرازی است که در زمان شاه سلطان حسین صفوی تألیف شده و در کتابخانه سید حسن همدانی، در نجف اشرف موجود است.

۵. شرح طب الرضا، از مولی محمد شریف خاتون آبادی که آن را در حدود سال ۱۱۲۰ هجری تألیف کرده است.

۶. ترجمه الذهبیّه، از سید شمس الدین محمد بن محمد بدیع رضوی مشهدی است که در سال ۱۱۵۵ هجری از نگارش آن فراغت یافته؛ نسخه ای خطی است که در کتابخانه شیخ علی اکبر نهاوندی در خراسان موجود است.

۷. شرح طب الرضا، از سید علی اکبر شبّر متوفی به

سال ۱۲۴۲ هجری؛ شیخ نوری متذکر شده که این نسخه را دیده است.

۸. شرح طب الرضا، از مولی حاج محمد فرزند حاج محمدحسن مشهدی، متوفی به سال ۱۲۵۷ هجری.

۹. شرح طب الرضا، از مولی نوروز علی بسطامی.

۱۰ – المحمودیه، از حاج میرزا کاظم موسوی زنجانی، متوفی به سال ۱۲۹۲ که نسخه خطی است و در نزد نوادگان او موجود است.

چنان که گفته شد، بسیاری از دانشوران دیگر، به شرح این رساله شریفه پرداخته و اسرار و دقایق آن را توضیح و تفسیر کرده اند. شاید در این تاریخ، آخرین آنها دکتر عبد الصاحب زینی است که مطالب آن را با تازه ترین اکتشافات علمی مقایسه و تطبیق داده و در سلسله انتشارات «ملتقی العصرین» چاپ و منتشر کرده است.

صحیفه الرضا

از دیگر کتاب های منتسب به امام رضا علیه السلام در نزد علمای مشهور ما ثابت نشده است؛ هر چند، در مستدرک الوسائل آمده که این، از کتاب های معروف و مورد اعتمادی است که هیچ کتابی از نظر اعتبار وثوق – چه پیش از تصنیف آن و چه بعد – به پایه آن نرسیده است و ما نمیدانیم احکامی را که صاحب مستدرک در این گونه موارد صادر می کند، تا چه حد با حقیقت مطابقت دارد. شگفت این است که مجلسی در مقدمه بحارالانوار آورده است: این صحیفه با همه شهرتی که دارد، از جمله مراسیل است، نه مسانید.

سید محسن امین عاملی در اعیان الشیعه، برای این صحیفه به استناد نسخه هایی از آن – که شیخ عبد الواسع یمانی زیدی از یمن برای او آورده و در دمشق آن را به چاپ رسانده است – اسنادی برای

آن ذکر کرده است. همچنان که در برخی از نسخه های این صحیفه، سند آن به ابوعلی طبرسی نسبت داده شده است، ولی مرحوم مجلسی می گوید: این، نزد ما ثابت نیست. در مستدرک می گوید: این، نزد ما ثابت نیست. در مستدرک می گوید: نویسنده فاضل میرزا عبدالله افندی در ریاض العلما، طرق اسناد آن را جمع آوری کرده و گفته است: در شهر اردبیل، نسخه ای از این صحیفه را مشاهده کردم و در آغاز آن، سندش بیان شده بود. سپس، سند را ذکر می کند، اما اسنادی که بیان داشته، از نظر رجال، خالی از مناقشه نیست؛ به هر حال، روایتی است که به ثبوت نرسیده است و محتوای آن برای اثبات احکام شرعی صلاحیت استدلال ندارد.

در این باره، کافی است بدانیم که علما و محققان بزرگ گذشته ما، از اعتماد به این کتاب اعراض کرده و به صدور آن از امام وثوق نیافته اند؛ بنابراین، دلیلی وجود ندارد که ما آن را از افادات علمی و تألیفات امام رضا علیه السلام به شمار آوریم.

کتاب محض الاسلام

از دیگر مؤلفاتی که به امام رضا علیه السلام نسبت داده شده، کتاب محض الاسلام و شرایع الدین است. شیخ صدوق، در عیون اخبار الرضا، آن را از فضل بن شاذان نقل کرده است؛ لیکن، فضل بیان نکرده که امام آن را به خواهش مأمون تألیف فرموده است. [۴].

آنچه از ملاحظه رجال سند این کتاب، حاصل می شود، عدم وثوق درباره انتساب آن به امام رضا علیه السلام است، زیرا برخی از رجال آن معتبر نیستند. علاوه بر این، دارای اسلوبی مضطرب و غیر منسجم و تعبیرات نا موزونی است که بعید به نظر می رسد،

نوشته شخص امام باشد؛ همچنین، مشتمل بر احکام چندی است که التزام به آنها در مذهب ما ثابت نشده است.

این دلایل، ما را به این اعتقاد که این رساله، نوشته و تألیف امام رضا علیه السلام نیست نزدیک می گرداند؛ به علاوه، این کتاب، خلافت مأمون و اسلاف او را باطل شمرده و آنها را به گمراهی و دوری از حق و هدایت توصیف کرده و امامان حق را صریحاً به ائمه دوازده گانه منحصر ساخته است. همچنین، در این رساله، آنچه را ائمه علیهم السلام در تمام طول تاریخ زندگی خود بدان پایبند بوده اند، ترک کرده و این، خود، نشانه عدم صحبت انتساب آن به امام است.

از احتمالات چندی که درباره این کتاب داده اند، به نظر می آید، این رساله، مجموعه فتوا های یکی از علما است که مشتمل بر نظریات او در شؤون اعتقادی و تشریعی است و اسلوب رساله و سبک نا موزون آن در تنظیم و ترتیب مطالب و ذکر برخی احکام شاذّ و نامقبول، دلایل این نظریه و مؤکد آن به شمار است.

پاسخ مسائل ابن سنان

برخی، پاسخهای امام رضا علیه السلام به پرسش های ابن سنان را از مؤلفات آن حضرت به شمار آورده اند، ولی این درست نیست و نمیتوان این پاسخها را به منزله تألیفی از امام دانست؛ زیرا، در این صورت، لازم می آید که پاسخهای آن حضرت به مسائل افراد بسیار دیگر - در زمینه انواع علوم و معارف نیز تألیفی از آن حضرت به شمار آورده شود.

علل ابن شاذان

کتاب علل را که ابن شاذان ذکر کرده و برخی، آن را از تألیفات امام رضا علیه السلام دانسته اند، نمیتوان نوشته امام دانست؛ به سبب این که، کتاب مذکور را ابن شاذان خود تنظیم کرده و مطالب آن را از سخنان و پاسخهای حضرت رضا علیه السلام به پرسشهای او درباره علل شرایع، فراهم آورده است. ابن شاذان، در این کتاب، علل را به صورت اشکال و پاسخها را به صورت حل عرضه می کند و معلوم نیست آیا نصوصی را که ذکر کرده عین حروف و الفاظ امام است؟ و چه بسا با حفظ غرض و مقصودی که امام در بیان خود داشته اند. در الفاظ تصرف کرده و آنها را به سبک خاص خود درآورده و عرضه داشته باشد.

سخن پایانی

از بررسی صادقانه و صریحی که ما درباره صحت انتساب برخی مؤلفات به امام رضا علیه السلام انجام دادیم، آشکار می شود، تنها کتابی که با جرأت می توان آن را به آن حضرت منسوب داشت، رساله ذهبیه در طب است که آن را به خواهش مأمون خلیفه عباسی مرقوم فرموده است.

اشکالی ندارد اگر بگوییم مؤلفات دیگر را به این سبب به آن حضرت نسبت داده اند که این تألیفات حامل نظریات و افکاری است که امام در پاسخ پرسش کنندگان و کسانی که خواسته اند از سرچشمه زلال دانش آن حضرت کسب فیض کنند بیان فرموده اند. آشکار است که ارزیابی ها و ایراد های ما، تنها در جهت صورت و ترکیب این کتابها است نه محتوا و مدلول آنها.

پاورقی

[۱] المحاضرات فی الفقه الجعفری، نوشته سید علی شاهرودی، تقریر علامه خویی در درس خود، جلد ۱، ص ۷.

[۲] طب الرضا، مجموعه انتشارات «ملتقی العصرین» شماره ۲، صص ۲۰ – ۱۹.

[۳] اعیان الشیعه، ج ۴، ق ۲/ ۱۴۳ / ۱۴۴.

[۴] عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص۱۲۱.

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ یَسْتَوِی الَّذِینَ یَعْلَمُونَ وَالَّذِینَ لَا یَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که مـا را در دستیـابی به این هـدف یـاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادنـد تقـدیر و تشـکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصـفهان -خیابان عبـدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شـهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه ای
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹